

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **L. H.**, narozena dne X,
bytem B. 727/5, P.,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 9. 6. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. č. j. X ze dne 9. 6. 2020 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 2. 4. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná dne 2. 4. 2020 rozhodnutím č. j. X zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň - město ze dne 28. 2. 2020 dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž tvrdila, že její zdravotní stav byl nesprávně a nedostatečně posouzen s ohledem na funkční dopad jejího postižení na pokles pracovní schopnosti. Byla toho názoru, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu. Posudkový lékař se dle žalobkyně v námitkovém řízení kompletně nezabýval a nepřihlédl ke všem doloženým lékařským zprávám a jejímu zdravotnímu stavu. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem (ze dne 27. 5. 2020), který se ve svých nálezech téměř ztotožnil s posudkem vypracovaným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň - město. Lékař žalované zhodnotil, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje tělesné, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měl podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou tohoto stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

posudkový lékař určil zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. Vzhledem k doložené zdravotní dokumentaci a dalším postižení zdravotního stavu lékař ČSSZ zvolil horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 20%, a tuto hodnotu ještě podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšil o 10 %. Posudkový lékař tedy zhodnotil, že žalobkyni poklesla pracovní schopnost o celkem 30%.

3. Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, v níž namítala, že nesouhlasí s posouzením jejího zdravotního stavu tak, jak je uvedeno v posudku vypracovaném žalovanou. Žalobkyně je přesvědčena, že byl učiněn chybný závěr, kvůli chybné interpretaci vyhlášky o posuzování invalidity, neboť rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) nebo dokonce 1d) vyhlášky o posuzování invalidity. Posudkový lékař žalované dle žalobkyně špatně hodnotil doložené lékařské zprávy a nevzal v úvahu zhoršování jejího zdravotního stavu. Žalovaná proto rozhodovala na základě neobjektivního posouzení a nedostatečně zjištěného stav věci.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku, který stanovil, že u žalobkyně se nejedná o žádný stupeň invalidity. Vzhledem ke skutečnosti, že k posouzení zdravotního stavu je příslušný pouze lékař, rozhodla žalovaná na podkladě jeho posouzení zdravotního stavu žalobkyně jakožto důkazu. S ohledem na trvající výhrady žalobkyně ohledně posouzení jejího zdravotního stavu žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobkyně, a to s přihlédnutím k obsahu žaloby a lékařské dokumentace k ní přiložené.
10. Posudková komise po konzultaci s odborníkem z oboru neurologie dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, nedosahovala však více než 49%, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 20. 2. 2020 (str. 1 posudku), tedy dnem neurochirurgického vyšetření. Posudková komise u žalobkyně stanovila platnost invalidity do 30. 9. 2022, jelikož po případné operaci je předpoklad zlepšení zdravotního stavu. Posudková komise shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zhodnotila posudková komise na 40 %, čili na horní hranici taxace i s ohledem na psychické problémy a s přihlédnutím k povolání žalobkyně. V případě žalobkyně nebylo shledáno splnění podmínek pro užití § 3 odst. 1 ani § 4 odst. 1 vyhlášky o posouzení invalidity. Celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně tedy činí 40%.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopna lehčí práce s možností změny polohy a v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s žalobními námitkami žalobkyně i s předloženými zdravotními zprávami. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 40 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni vydání jemu předcházejícího rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o přiznání invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, přestože v soudním řízení bylo zjištěno, že žalobkyně je invalidní v prvním stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobkyně vznikla ke dni 20. 2. 2020. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6**

s. ř. s.)

15. Procesně úspěšná žalobkyně by měla vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložila. Žádné však nepožadovala a ze spisu žádné neplynou. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. října 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce